

מסכת יבמות

פרק יב משנה ו

מצוות חלייצה. בא הוא ויבמותו לבית דין, והוא משיאין לו עצה ההצעה לו, שנאמר, (דברים כה) וקרו לו זקני עירו ודבריו אליו. זה היא אומרת, מאן יבמי לחייב לאחיו שם בישראל, לא אבה יבמי. והוא אומר, לא חפצתי לקחתה. ובלשון הקדש היה אומרים. ונראה יבמותו אליו לעניין הזקנים וחילצאה נעל מועל רגלו וירקה בפניו, רק הנרא להدينם. וענתה ואמרה כהה יעצה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו, עד כאן היה מקרים. וכשהקרא רבוי הרקנוס תחת האלה בכפר עיטם וגמר את כל הפרשה, החזקו להיות גומרין כל הפרשה. ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל. מצוה בדין, ולא מצוה בתלמידים. רבוי יהודה אומר, מצוה על כל העומדים שם לומר, חלוץ הנעל, חלוץ הנעל, חלוץ הנעל:

